

truet og slaet til at aflægge Tilstaaelse, og selvfølgelig, efter den Omgang, der blev Drengen til Del, tilstod han. Borgmesteren i Roskilde beskæftigede sig, saa vidt man har faaet oplyst, ikke, i hvert Fald ikke noget synderligt, med den Sag, han overlod til Politibetjenten at fremskaffe Tilstaaelse. Rapporten kom ind, Drengen vedstod sin Tilstaaelse; saa var Sagen klappet og klar, han blev puttet ind i Cellen og skulde vente paa den Dag, da Dommen faldt, og han skulde overantvordes i Retfærdighedens Hænder. Medens nu Drengen sad og ventede, arresteredes der en Tyv ovre i Silkeborg, og da denne nu var i Færd med at tilstaa de Tyverier, han havde begaaet derovre, tilstod han samtidig, at han ogsaa havde begaaet alle de Tyverier i Roskilde, som man havde sigtet Drengen for. Der ligger Betjentens Æggekage, Rapporten og Tilstaaelsen og det hele! Drengen var uskyldig i de Forbrydelser, man havde sigtet ham for, og Tilstaaelsen var — under hvilke Former det var sket, skal jeg ikke indlade mig paa nærmere at illustrere —, saaledes som det lader sig gøre under det bestaaende System, aftvunget Drengen. Drengen havde faaet sine Klø og sin Maanedes Varetægtsarrest, takket være det Inquisitionssystem, som vor Retspleje hviler paa.

Faa Dage efter denne Skandale, som saa klart afslører Trangen til en gennemgribende Retsreform, dukker en ny op i København. En 16-Aars Pige beskyldes for Tyveri af et Ur. Uret findes ganske vist kort efter, men Tyvenavnet hænger ved hende, og hun jages af Tjenesten og berøves den Løn, hun har til gode i sin Tjeneste. Trods alt fastholder hun sin Uskyldighed. Saa beslutter Barnets Moder i sin Troskyldighed at henvende sig til Politiet for at faa Pigebarnet rensat. Hun synes, at det er Synd, at det 16-Aars Barn skal betragtes som en Tyvetøs. Hun gaar til Politiet og siger, at den Dame, som Barnet har tjent hos, beskylder hende for Tyveri af Uret, men at Barnet erklærer at være uskyldig i Tyveriet, og hun beder Politiet om at faa Sagen opklaret. En Politibetjent tager den første Rapport, og under Samtalen erklærer han, at „den Dame“ — det vil sige den 16-Aars Pige — „skal han nok ordne“. Hun føres saa, efter at den første Rapport er optaget, til Politikammeret, sættes ind i en Celle, kommer i Forhør hos Assessor le Maire, som har faaet Sagen overdraget, og man mærker af de Referater, man har faaet af denne Mands Behandling af Barnet, at han

ogsaa er paa det rene med, at den Dame skal han nok faa ordnet. Pigen forklarer, at han har sagt til hende, at hvis hun ikke tilstod, saa skulde hun faa Lov til at blive siddende til Jul — man huske, at det er i Begyndelsen af Oktober Maaned, og Udsigten til at skulle blive siddende til Jul kunde maaske nok virke nedslaaende paa adskillige flere end et 16-Aars Pigebarn. Hun hentes fra Cellen til Forhør, sættes ind i Skabet og bliver efterhaanden det, man i Retssproget vistnok kalder „mør“ — og saa tilstaar hun selvfølgelig. Ja, jeg siger „selvfølgelig“, for hvad skulde et 16-Aars Barn gøre andet? Udsigten til at blive slæbt fra Skabet til Forhørslokalet, fra Forhøret atter tilbage til Skabet Gang efter Gang maa naturligvis virke saaledes paa de fleste Mennesker, hvis de da ikke er helt forhærdede Forbrydere, at de vilde tilstaa, hvad det skulde være.

Efter at have aflagt Tilstaaelse sidder hun i 10 Dage og venter paa sin Dom. Den lyder paa 20 Dages Fængsel, men paa Grund af hendes Ungdom — for vi er jo da heldigvis humane her i Landet — bliver hun betinget benaadet. Da Barnet saa er kommet ud igen af Assessor le Maires Skab og af Cellen, fastholder hun imidlertid fremdeles sin Uskyldighed. Hendes Moder foranlediger en Undersøgelse, en Undersøgelse, som Assessor le Maire naturligvis burde have foranstaltet, og det viser sig hurtigt, at Tyveriet er begaaet af en Dreng, der havde Tjeneste samme Sted, hvor Pigen havde haft Tjeneste — Drengen har tidligere været tiltalt for Tyveri, og Pigebarnet havde henedet Assessorens Opmærksomhed paa ham. Men det gjorde kun hendes egen Sag værre; der var slet ikke Tale om, at Assessoren undersøgte, hvorvidt der kunde være noget i den Beskyldning. Han foretog ingen Undersøgelse paa Skolen, hvor Drengen gik — det var noget, Pigebarnet og hendes Moder maatte gøre bagefter. Saa tilstaar Drengen ved Undersøgelsen paa Skolen, at han har stjaalet Uret og lagt det, hvor det senere findes. Pigens Uskyldighed ligger saaledes klart for Dagen. Det skulde saa vist fastslaaes ved en ny Dom, at Pigen virkelig er uskyldig, og at hun ikke for Tyveri skal være idømt 20 Dages Fængsel. Imidlertid faar man af det, der senere er sket, det Indtryk, at Assessor le Maire ogsaa har trængt til en vis Renselse ovenpaa den Sag. At Assessorens Varetægtsarrest, Skabet, Cellen og den hårde Behandling under Forhøret havde fremkaldt den falske Tilstaaelse, var